

Norrlands-Posten.

Tisdagen den 4 Juli.

På Tidningen NORRLANDS-POSTEN, som från A. Wählins et Comp. Boktryckeri i Gävle utgifwes hvarje helg-fri Tisdags och Fredags morgon kl. 8, emottages prenumeration för återstående hälfsten af året på Boktryckeriet med 1 kr 24 ö Banco, på Kongl. Post-Contoret i Gävle med 1 kr 34 ö samt på Rikets öfiske Post-Contor med 1 kr 12 ö jemt illägg af vanligt Postförvaltarearfvode. Läsa Blad säljas till ett inskränkt antal på Boktryckeriet för 2 ö B:co. Annoncer emottagas till införande i Bladet mot 1 kr. B:co för hvarje tryckt rad, beräknad till ungef. 50 bokstäver, dock införas ingen annons under 4 kr. B:co, och böra vara inleminade sif. kl. 10 Måndags och Thorsdags f. m.

Helsing till Allmänheten.

Som stådespelarn träder fram på banan,
Af hvarje tanke fölid, af hvarje blick,
Så Publicisten åsven. Liksom Hjälten
Uti ett Grekiskt Drama står han upp
För någon stor idée att manligt kämpa,
För ljuset, sanningen och bildningen.

Han söker ej att skrika sig till bifall
Med stolta utrop, dierswa frasers klang.
Han är en man för sig; han vet förakta
Det litterata föddrets "femte rad."
Han förer icke ut af dagens lögner
För svalrets nödtorft eller stundens kraf;
Att roa sysselskheten, som gäspat
Sitt lif i dåhg halssömpslummer fram,
Örep han ej pennan och hans tidnings tillstånd
Är ej ett feibref på att oförsynt
Få söla ned hvarc rykte med sin swärta,
Och inom sina spalter flämna in
Hvar skefögd åsigt, hvarje falsk förmadan.

Författaren är ofta stundens kung;
Han leder mångdu, men han måste swara
Också en gång för hur han henne skyr.
Han ställes sif inför en högre Tjurn,
Den ingen dödlig funnat jäsva än.
We honom då, om lägtänkt egennyitta,
Emot hans samvete, hans penna fört,
We honom, om han smickrat tidens därskap
För att bli tidens gunstling! centnertningt
Hans answar hwilas håndigt öfwer honom.

Med dessa ord om wigten af vårt fall
I dag wi gifwe Er vårt första helsing,
Som wärdes egen oss en wäntans blick.
Ridåt är dragen och wi tråde hoppfullt
På scenen fram, att sprida lhus ifråu

De fosterländska bygder, dygd och mandom
Sig vält till till fristad framför andra, och
Der midnattssolen omkring jernehållen
År en symbol af öppen flädfri kraft,
Der tyngda kölen uppå wägen helsar
Wältaligt siten ifrån fierran land.

Det är en mäcklig tid, hvari vi lefwe,
År in en brentning uti tiden hself.
Den är ett Istimus, der på ena sidan
Revolutionens wilda böhjor gå,
Och på den andra ösver spegeltan
Upplänsingen sig höjer lik en sol.
Hvem som shall segra, stormen eller lugnet,
Det vet blott han, som mellan sjernorna
Det tycka Ödets vägkål mäktigt väger.
Doch hoppas kan en hvar. Det är ett arf,
Som menskan äger från sin fordna himmel,
Och blott hon hself det fliter ur sin barm,
Men hvar bör hoppet på en bättre dager,
Uppå det Godas seger trifwas mer,
En inom Sveriges fria landamåren
I Skandinavisk hellompluten jord?

Se kring dig, Svea folk! hvarhelsit du blickar
Hvar finns ett land, så lyckligt såsom ditt?
Här skugga granarne de sällas regar,
Der svettig flit bestattrar fädrens jord,
En jord, som ännu ej fördragit bojar
Af utländst eller inomländst förtreyt,
Som födde Styrar, Carlar och Gustafver,
Men aldrig ännu fostrade en slaf,
Som uti minnens verld har Kejsardömen,
Och iern att freda dem från wanhegd med.
Ån står vårt rykte högt, som våra fiellar,
Och mänskensnätter öfwer Narvas fält,
Till skyddswakt, pekande med blodigt finger,
Går än en wälnad, warnande och sram.

Än finns Thors hammars inom våra gränsor;
Och stöter striden i sin koppalur,
Då sattar hielten hammaren med styrka
Och slår hvad frihet hotar eller dygd.

Men hålde blomstre dock den gyllne friden
I heligt lugn kring våra boningar,
Och digra fördär gurje gladt för winden,
Och fiellens dmårgar läte upp för oss
De dunkla vortar, som till djupet leda,
Der jordens skatter ligga samlade
Och infdas blott af fridens trågna händer.
Från Söderus fjärran, solbeglänsta land,
Med rika laster, tyngande på wägen,
Med segel, svällande för hafswets wind,
De stolta fräckor återvände
Och hälsa re'n ur fjärran edert hopp,
Som står i väntan spejande på stranden!

I bättre toner, än väldöskningens,
Wär första helsing ikke kan förlinga,
Och dermed tystne också sängens ljud.

Då wi för första gången framträde under en wördad Allmänhetens ögon, må det tillåtas oss att, i och med detsamma vi hälsa Publiken, annala oss och vårt företag i dess ynnest.

Man skräder i de sydligare delarna af fäderneslandet med förhoppningsfulla blickar vår stad årligen, ja dagligen, tilltaga i sjöfart och andra näringar sani förra valmåga omrking sju; man emotser med ej mindre förhoppning lyckligare dagar randas för de delar af fosterjorden, som ligga norr om os, hvarigenom en större erostring i våra fredliga dagar och med fridens vapen göres, än de som fördom wunnos med blodig hand, erotringen af allmånt välsstånd; de näringsgrenar, hvilka der redan besegrat likvidheten och fördamarne, och ännu mera de, hvilka man hoppas kurna bereda för att gifwa dessa orter sitt fulla liv, gifwo fullkomlig näring & herto förtrostsfulla hopp om lyckligare och bättre dagar för Norrland. Vi stole, med ledning af sakunnige män, med fog och sans anmärka de mindre ändamålsenliga mät och steg, som tagas till allmånnas välmågans fortkomst i orten och till det stora helas, samhällets, båtnad, då de utgår från en saunt fästerlände, men misstedd eller ensidig bewekelesegrund, men framför allt göra oss ett vöje af att till ytterligare rästan annuärka och till allmånnare åtnjutande förida alla de goda och lyckliga företag, som göras för de nordligare provinserna. Ware Norrlands mål första mälet för vårt landområden! Vi stole dock ej med stillatigande förläggnagot, som inom publiciterens område förtiesen att känna af våra bildade och rankande läsare, eller som fäderneslandets fördel fördrar eller våra medborgerliga pligter förbinda oss att lägga i dagen, man må hämföra oss till hvilket så kalladt politiskt parti man behagar. Vi stride för faunien och rätt; allmånen ware vår ridsdomare: wi underkaste oss utan fruktan dess dom, då wi före en rättvis sak, den wi rent och öppet stole föredraga. Men hvarföre längre talo om oss själva: wa i en sak, som i hvilket fall som helst snart nog talar för sig sjelf, om till vår fördel eller icke tillkommer oss ej att nu afgöra. Med wi nu blott mötas med våre läsare i den gemensamma önskan: Lefwe sjöfart, handel, näringar af alla slag i vår uppbomfrande stad; spride sig är från år den intellektuella och materiella välmågan i fäderneslandets alla delar; mätte dess nordligaste provinser komma i åtnjutande af alla de naturliga fördelar, de till sitt uppkomst hafwa att påräknas mätte nordens ådra, fria och kraftfulla folk se längt af: lågzena de olyckliga år, som så ofta hemslökt det och fördrat frukten af dess mäddor. Norrlands Postens innerliggase, första och sista, önskan blixtve: Lefwe och blomstre Norrland! Lefwe och blomstre Gefle!

Utri kes.

Spanien d. 15 Juni. Baron de Meir hade d. 13 i trakten af Hsora wunnit en betydlig seger hwer Carlsteme, dem han, efter hans egen rapport, tillfogat en förlust af 2000 man, då hans egen uppgår till blott en fjerdedel deraf. Man trodde, att den slingrade fienden flyktat åt bergstrakten.

England d. 20 Juni. Konung William IV dog natten mellan d. 19—20 ifil: Juni. Följande förmiddagen sammanträde Hemliga Rådet, till hvilket och de församlade Ministrarne Thronarswingen, Prisessan Werandrina Victoria höll ett tal, deri hon, efter att haifa tillkännagifvit den förlust, som nationen lidit genom hennes farbroders död, förklarar, huru, uti den tidiga perioden af hennens lefnad, devtnaga regeringsbördan träffar henne, hvilken hon ej utan förtrostan till Parlamentets wisheit och folkets tillgivvenhet för lagar och konungahus, kunde hoppas uthärdas. Hon försäkrar slutligen, att hon shall ständaktigt skydda alla folkklassers rättigheter och efter förmåga befördra deras lycka och välsstånd. Då dock denna försäkran wore en af tillhället krasd formel, så är dock säkert, att Tornismen har förlorat sitt fotfäste vid thronen och kanske börjar nu en ny utvecklingsperiod i Englands historia. Framtiden ger nog fäktare anledningar till betraktelser öfwer följderna af thronförändringen. Vi sällags ge nu blott, att Drottningens tillträdde till Regeringen skulle högtidligen proklameras i London den 21, samt att med William IV:s död Engelska och Hannoveriska kronorna nn komma att skiljas, emedan den sistnämnde ej är örflig på quinno linjen. Den Kongl. Hannoveriska ewottages nu af den af Engelsmannen ej särdeles omtyckte Hertigen af Cumberland.

— Tidningen *The Globe* meddelar följande ytterligare detaljer rörande den nyligen inträffade explosionen af tungfartyget *Union* i Hull: "Man har ännu icke bestämt erfari antalet af de personer, som omkommit; men af de om bord varande passagerarne hafwa inemot allesammans blifvit offer, dels för den väldsamma explosionen, dels genom fartygets sjunkning. Som det icke är bräktigt, att antekta alla personer, hvilka gå om bord å ångfartyg, för att göra kortare resor, och emedan man icke uppbar passagerare-afgisten förr än i den stund de resande gå i land, för särskilda bestämmelser, så är passagerarnes antal icke med wissitet kändt. Likväl påstäs det, att de icke öfverstigit 70 personer. I det ögonblick explosionen inträffade, uppfölls lusten af spilloar af ångpannau och eldstaden, af plankor, packor med handelsvaror och synmpade menniskokroppar. Fartygets sibord krossades i stücken och sjunkningen sedde i samma stund, hvarvid alla de olycklige, som befanns sig i skeppsrummen, nedröktes i djupet. En resande, hvilken, i det ögonblick olyckan ägde rum, upphöll sig i aktersalongen och mätte att fartyget höll på att sjunka, fastade sig ut genom ett fönster, samt förtade sig i vattnet, och var nog lycklig att uppnå stranden. Han uppgifwer, att antalet å de personer, han quarlemnade i salougen, i det ögonblick han frälste sig, minst uppgick till 30; man tror, att ett lika antal, om icke flera, befanns sig i försalougen. Alla dessa personer drunknade. — Bland de personer, hvilka af explosionens kraft fastades ur fartyget, befann sig en rit Bryggare i Hull, vid namn Chatterton. Han fastades i lusten med sådan hastighet, att han nedföll, på andra sidan om hamnförbäddningen, på en derstädes för ankar liggande ångbåt,

der hans döda kropp återfanns, på ett förärligt sätt fäddad i hufvudet. En Hr Jacques, köpmann i Hull, fanns åtta veckor död. En uti Dockkompaniets tjänst varande person uppkastades i luften till betydlig höjd, och nedföll på taket af ett tredjehus. Hans föndersyckade kropp rullade nedför taket, och omkastades, fastsittande vid en takräcka. En fattig quinna slungades åtta veckor i luften, och ihjälslöts då hon nedföll på stenläggningen på kajen. Ett väldigt framtimmer uppkastades så långt ifrån, och återfanns död med krossadt hufvud. Kungsarthygets kassör affördes till Hospitalen i ett beklagansvärt tillstånd, och döden intade snart hans plågor. Dessutom återfanns liken efter 5 till 6 andra personer, som varit uppkastade i luften; de varo till den grad stympade, att de omedelbart kunde igenkännas. — Ett annat ångfartyg, vid namn Dor från Thorn, befann sig bredvid fartyget Union vid tillfället af explosionen, och ett framtimmer, som stod på det förras däck, dödades af ett stücke jern, som krossade dess hufvud. Två personer, hvilka varo om bord å samma fartyg, trassades af trödsprutor, och skadades så illa att man icke tro dem kunnat räddas. Kapten å Union, Hr Ballant, har fått en svår skada i hufvudskälen, och befinner sig utan allt hopp. Denna tydliga tilldragelse bewisar nödvändigheten att om bord å ångfartyga endast använda personer, hvilka i sitt icke ärö förfarne, åtväntsom sådana, hvilka äga goda sedor, lugn och rädighet, samt icke ärö fallne för starka drycker, men äro väl öfvertygade om den ansvarighet, som dem åligger; med ett ord, personer, som känna de olyckliga påföljder, hvilka kunnan uppstå af den minsta försämlighet å deras sida. — På Onsdagsaftonen hade man återfunnit 23 lik; men man beskade att 30 eller 40 andra blifvit bortförde af strömmen. Denne händelse har försakat en allmän bestörtning i Hull, Gainsborough, Lincoln, med ett ord, i hela Lincolnshire och Yorkshire. Flere personer saknas, och man har ingen underrättelse om der öde, som drabbat dem. Man är allmänt af den tanke, att Machinistens oroväksamhet varit vällande till olyckan. Fartyget Union var nöt, och hade blifvit byggt för att erfülla Lindsey, som vände blifwa för gammalt. Antalet af passagerare å Paketbåten från Gainsborough uppgår under sommarmånaderna, för hvärje resa, till 100 å 150 personer, och som flockan till astresan inf dä hade ringt, och flere kommissionärer samt åtta tillförliga af de resandes männe ånnu befunno sig om bord, har man anledning att befara, det de dödades antal är större än man först trott. — Det förmodas att vid ebbtiden man kall återfinna några lik, men hittills känner man ånnu icke bestämt offrens antal.

Egypten. Alexandria d. 19 Maj. Det närvarande tillståndet i Egypten är högst beklagansvärt. Choleran, som sedan Mars månad härjat i Arabien, närmar sig nu landet. Härmed förenar sig misvärt och hungersnöd. I Alexandria och Cairo är spammälsbristen så stor, att de så magasiner, som ånnu hafwa några förråder, upphört att åro omgivne af hungrande menniskörror. Man har föga eller intet hopp om förd, ty de häftiga vindarne hafwa förtorkat jorden. Mehemed Alé, som af svekulation föredragit Bomulls-odlingen för jordbruken, inser, under nu inträffande handels-krisis, hvilken nedfatt priserna på Bomull från 19 till 10 Talaris pr quintal, de olyckliga földerna af sin beräkning, men för sent. Nedan saknar han penningar, för att bestrida sina utgifter, och soldater, sien-

stemän och marin-troppar hafwa i två månader ej erhållit någon sold.

Nord-Amerika. Från Newyork hade man i London erhållit underrättelser af den 26 Maj. Ingen väsendlig förändring hade föregått i handelskrisen. Man bjöd ånnu till, att göra så många kontanta betalningar till Europa som möjligt. Beträppet af dessa kontanta remisser beräknas sedan d. 1 April till 3 milioner i guld och silfwer. Waror, ishymmerher Bomull, skeppades obetydligt, emedan ingen visste, till hvilket håll man skulle ställa sina konsignationer.

Inrikes.

Gefle den 3 Juli. Ett nytt, att vi så må kalla det, föreståndt företag har här sannolikt någon tid, ehuru i mindre skala, förförts, att sätta tackjerns mynt i omlopp i stället för silfwer. De exemplar, wi haft tillfälle att se, är tämligen väl gjutna 1:6:dels Riksdalers-stycken och ej olika från mörka, starkt kopparbländade modeller från Gustaf III:s silfwerålder. Vi nämne förhållandet lika mycket för att wara den lättbedragna delen af allmänheten, ehuru åtven handlande i haf latt kunna taga och åtven verklig lärtagit det för redbart mynt, som att fåsta wederbörandes uppmärksamhet på den nya myntfabrikationen, i fall den skulle utvidga sig, hvilken kanske kunde sprida en större mängd och derigenom ingifwa allmogen ånnu mera misstroende för silfvermynter, än den förut, ehuru af andra skäl, så tillräckligt eger.

Stockholm. Knappat är en aktion mot Aftonbladet börjad, innan en annan sättes vara i farvattnet. Vi erinra oss, att den förstnämnde aktionen gäller en artikel om främflottan försälvde kanoner; den andra lärer åsyfta de betraktelser, Aftonbladet bisogade kungörelsen om korrektionisters användande vid handelsflottan. Vi bedje våra läsare ånnu en gång taga nämnde betraktelser i ögnasigte för att ega en säker ledning vid sitt omdöme uti målet, i fall det blir någon aktion utaf.

Hvarje handa.

Lurendrejeti med Luftballonger. Nyligen gjordes från França kusten ett försök att uti luftballong till England införa ett ej obetydligt parti fina França handstar, en vara som man vet der vara förbjuden till införsel. Någon, som fatt upps om företaget och tyckte det vara synd om Engelska kustbewäckingen, att den skulle få oundvikligen blifwa luraad, lät passageraren väl höja sig i luften, men sände honom på det längsta avstånd från stranden, han möjligen kunde, en kula genom ballongen, hvavaraf farkosten blef, att gasen ur ballongen utströmmade och farkosten med hela sitt innehåll föll "bums i kanalen." Naturligtvis räddades resenären, då han var så nära land, men hela den herrliga lasten var gjord för lekande väg, ej för Engelskors fina fingrar. — Det torde ej dröja så länge, innan regeringarne, för att afhålla smugglare och vara fasta vid prohibitiivsystemet, måste vara be tankta på att till andra bewäckningar lägga åtven luftbevakningar; men huru detta skall lyckas, blir svårt att förutsäga; och i stället för stärmytslingar på kusterna torde det ej dröja länge innan vi så hörta omtalas sådana i luften. Emedertid blir kanske snart ett nytt astrop giswert åt statsanställagens stora massa, hvilken åter på något sätt shall fyllas och hvem skall då få betala falset om ej åter — folken?

— Engelsk Lagstipning. Trenne förbrytare hade af en domstol i Wales blifvit oriktig dömd till deportation, i stället för till döden, hvilket sedanare straff lagen hade utsatt för deras brott. På grund af detta misstag begärde delinquenterna att bliwa inställda för Kings Bench, Englands Högsta Domstol, för att der anmåla kländer mot domen. Det skedde. De flagande befannos hafta rätt, och blewo derföre — frikände från altt straff och försatte på fri fot. Händelsen passerade för ett par månader sedan.

I Ökmanns Bokhandel emottages Subsription å
Fortsättning af
NYTT LÄSEBIBLIOTHEK.

Som i 48:de häft. af Nytt Läsebibliothek assurades ett längre arbete, så anses den första fortsättningen vara med detta häfte assurad, och den andra anmåles härmedest till subscription; men som vid detta års slut någon förändring i planen torde komma att vidtagas, anmålas nu endast 25 häften, i samma format och tryckta på samma sorts fina papper, som de föregående.

Dessa häften komma att gå i Nummersölid med de föregående och sälunda börja med № 49. Till undvikande af omgång och för upplagans bestämmande, torde resp. subscribers, som icke särskilt tillkännagiswa sig wilja upphöra, beväget tillåta, att man anser dem som förfarande; och komma, till lättning vid särskilda werks förfäljninga, oberoende af hvarandra, de nu anmålda 25 häftena icke som hittills att utfallas med sina noveller, utan sidotalet på sista häften i stället att sluta med boken och priset på ett sådant häfte, om det ej går jemnt upp emot de öfriga storlek, att i proportion öfvas eller minskas med samma beräkningsgrund, som för det öfriga subscriptionspriset.

De trenne nästföljande häftena, som börja med № 49, komma att innehålla:

Astoria, eller Kolonisterna bortom Klippbergen, af Washington Irving, i 2 delar; Guerillachefen Salvador, af Don Telesforo de Trueba, i två volymer, från Spanien, samt Handsekretären, af Georges Sand, i 2 delar.

Det förstnämnde arbetet, grundadt på ett verkligt, historiskt factum, är en berättelse, prydd med de romantiska behag, de omvälvande åtwentyr och händelser, som en kapelse ur diktens värld kan åga. Och W. Irving, en förf., som blifvit den läsande världens åtfälling, har med detta arbete befästat och om möjligt förhöjt sin författareåra.

Salvador innesattar en sildring af Guerillakriget i Spanien och dess åtwentyr, i romantiserad form. Den utgafs för ett år sedan och till ledning för bedömandet af dess värde må anföras, att den redan är översättad både på Engelska, Tyska och Franska språken.

Georges Sand eller rätteligen Madame Duvenant är känd såsom en af de utmärkaste Franska förf., och med bekräfteliken med öfwanstående arbete af en författarinna, den hr. Arago nyligen i ett tal i deputerade kammaren ville tillerkänna främsta rummet bland Frankrikes skriftställare, skall säkert ingen finna sig missbeläten.

På A. Wählins et Comp. Boktryckeri (huset № 84 första Quarteret vid Islandsgatan) emottagas till tryckning bekräflingar af Notificationer, Invitationskort, Bisticks, Priskuranter m. m. till billiga priser. Då vår Officin är försedd med nya, utmärkt wackra silar, finns wi försäkra om de snyggaste arberen, och då här till kommer den skyndsamhet, accuratesé och de moderata priser, hvarmed arbetet werkställas, hoppas wi uti altt motsvara hvarje resp. allmänhetens

billiga önskan. Stilprofwer bliwa med det snaraste att besöfa wäl å Boktryckeriet, som i hr Ökmanns Bokhandel.

Postscriptum den 5 Inli.

Ångfartyget Norrland har åter öfverraskat allmänheten med — att låta wanta på sig. Så har också, thy wär, Lidningen Norrlands Posten betett sig, det förra så wäl som den sedanare af stäl, dem publicen wist antage för gällande. Det förra hade att kämpa med widriga windar från högre ort, så wida norr ligger högre än söder, åt den sedanare bläste ej nog stark wind från publicistens högsta ort, såsom han måste anse HofCavaliere-Embeter, på hvars s. k. Tillsändsbrefs uteblifvande tills i sista aslagen med gifna stund vårt dröjsmål berott. Men hvilken händelse ändå? — båda visade sig sent om sider på gifwen ort, det förra lugnt och alswarsaint, såsom det egnar och ansätts en monark, som föresatt sig trotsa väder och wind, i dag Onsdagen den 5 på morgonen i stället för Tisdagen den 4 på eft. m., den sedanare visar sin ringa skepnad för sin wälönska läsare i detta nu i stället för samma Tisdag den 4 dennes, glädigt och lekande, såsom den frigivne fängen eller den nösfodda sjärlin, som i en ny form frödar sig åt solens strålar, liksom vi önske få göra uti dem, en gunstig allmänhet behagar stika oss. Norrlands öde för denna sin sista resa från Stockholm har således en wiss likhet med Norrlands Postens första från Gefle och hoppas öfwen för framtidens alltid så ega det uti att dela allmänhetens benägenhet; men derutti komma wi helt säkert att ställa oss oläta, att vi stöle för framtidens förtäckta alla de olägenheter af de misslyckande windar, som nu fördrojt oss, hvilket exempel wi förmode ångfartyget Norrland ej kan följa. Ja, denna förtigthet torde komma att gå så långt, att vi i god tid må försäfafa oss ett — afslatsbre, hvarigenom wi, i fall våra tillernade öfvaliga uppsatser, under stäl att de anses vara af förfarande smädig bekräfta, under stäl att de anses vara af förfarande smädig bekräfta eller wäldiga för allmän säkerhet, skulle wäcka den wälgörande indragningsmagtens handgripliga beifrande, må vara i ständ att, efter erhäljen syndaförsläelse för det förfutna, genast, dock naturligtvis under ett litet förändrade namn (en enda bokstaf afgör här hela saken: se Dagligt Allehanda, Stockholm och Dagligt Allehanda i Stockholm, twanne aldeles olika tidningar!) åter och utan afbrott så egna oss åt allmänhetens tjänst.

Skömt för sig! — Vi beklage verkligen ångfartyget Norrland för dess olycka, att så i början af sin verksamhet nödgas sätta sig i misskredit hos allmänheten. Ett så wäl byggdt och i öfrigt godt farting och dertill ett, som kanske mer än något annat har i sin förmåga att sprida widsträckta nyttja i sina spår, förtjenade sannerligen bättre öde. Men det må trotsa sig med, att den diuptänkta delen af allmänheten wäntar, att dessa olägenheter härflyta af onödligliga stäl, dem man blott småningom så mycket som möjligt kan undvika, i den mon man bättre lärer känna sin kurs, sina stationer o. s. w. Hvad man med någon billighet kändrat war det obekräftat tidiga annonserandet om reguliera resturer och det wägsamma försöket af försia resan, innan annu farvattnet var öppet. Men hvem med någon beräkning läter gerna ett stort kapital ligga osöräntadt, då han har en utwág att få det fruktbarande, åhvén om denne är förenad med litet åtwentyr? Och för öfrigt är det alltid ett bewis på något storartadt, att ej med betänklighet krafwa sig undan, der nyttan är lika stor som hedern att hafwa banat sig fram i trots af alla svårigheter. Vi erinre blott, i hvilken snact sagdt hnngersnöd Gefle war staddt innan Norrland visade tvekande proviantfartyg, större och mindre, att det ej war omöjligt att mellan isbergens komma till Gefle.

N:o 2 utgives nästa Fredag kl. 8 f. m.

Gefle. Hos A. Wählin & Comp.

Nytryck på Serranders Tryckeri, Gefle 1927.